

Ἐπισημοφάνεια

Ἀριθ. 22.

Ἐκδίδεται
ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ = ΠΕΜΠΤΗ
5 Ἰουλίου 1879.

Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΑΟΧΟΥ»
Ἐν Ἑλλάδι ἔτη. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἔτει. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δρ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ, Κ. ΠΑΡΑΣΠΥΡΙΔΗΣ καὶ
Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.
Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις
ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώ-
του. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν
ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ΓΕΜΟΝΕΣ.

Ὅταν οἱ τὰ τῆς πολιτείας διεύθυνοντες ἐπὶ καλῆς πίστεως ἄνθρωποι, καταδολιευόμενοι τοὺς τε νόμους καὶ τὸ πολίτευμα τῆς πατρίδος δι' ἰδιωφέλεια, οἱ ἀρχόμενοι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἰσθάνονται τὸ βῆρος τῆς τοιαύτης ἀδίκου διοικήσεως καὶ δυσπραγῶν. Ἐκδηλοῦν διὰ διαφορῶν μέσων τὴν ἀπαρέσκεϊαν πρὸς τὸ τοιοῦτον τῆς διοικήσεως εἶδος καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν ἐκ τούτου ἀπαλλαγὴν αὐτῶν.

Ἄλλ' ὅταν οἱ ἀρχοντες, περιφρονοῦντες τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ παράπονα, ἐξακολουθοῦν πεισματωδῶς τὴν ὀλεθρίαν αὐτῶν διοίκησιν, πρὸς τελείαν τοῦ λαοῦ κακοδαιμονίαν, τότε φοβερός ἐπέρχεται ὁ πῦρ καὶ βαρεῖα ἢ ἐκδικήσις. Αἱ ἐπαναστάσεις κύριαν αἰτίαν ἔχουν τὴν περιφρόνησιν καὶ καταδυναστευσιν τῶν ἀρχομένων. Οὐδέποτε λαὸς τις ἐπαναστατεῖ, κλιῶς διοικούμενος, ὑπὸ τὴν πατρικὴν τοῦ ἡγεμόνος αἰγίδα.

Ἀφορμὴ τῆς τελευταίας γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἦτο ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου τοῦ νὰ διατηρῇ τὸν πρωθυπουργὸν αὐτοῦ Γιζῶτον, παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, εἰς οὗ τὰ παράπονα καὶ τὰς παραστάσεις ἐκώφευεν. Ἄλλὰ καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ Ναπολέοντος Γ' προήλθεν ἐνεκεν τῆς δυναστικῆς διατηρήσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ Ὀλιβιέρου, ὅστις εἰσῆγαγε τὴν διαφθοράν, παρέλυσε τὰ ἦθη καὶ τοὺς θεσμούς, ἐξηχρέωσε τοὺς χαρακτῆρας καὶ ἐξασθενήσας ἐταπείνωσε κατὰ μέγα μέρος τὰ εὐγενῆ τῶν Γάλλων αἰσθήματα.

Ἡ τριακονταετής τοῦ Ὁθωνος βασιλεία δὲν θά ἀνετρέπετο, ἂν ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος ἐδείκνυε μεγαλειτέραν εἰς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας εὐλάβειαν καὶ ἂν ἤκουε

τοὺς φίλα τῇ πατρίδι καὶ τῷ θρόνῳ φρονοῦντας.

Κακῶς δὲ σκέπτονται οἱ ἡγεμόνες, οἱ ὑπολαμβάνοντες ὅτι ἐν τῇ ἐκλύσει τῶν ἠθῶν καὶ τῇ ταπεινώσει τῶν φρονημάτων ἐδραϊόνοισι τοὺς αὐτῶν θρόνους· οἱ οὕτω σκεπτόμενοι ἡγεμόνες τρέχουσιν αἰείποτε τὸν μέγιστον τῶν κινδύνων, ὁ δὲ θρόνος αὐτῶν διασαλεύεται, ὡς ἡ κίλαμος, καθ' ὅσον οὐδέποτε νεανικὸν καὶ μέγα φρόνημα δύναται πῖς νὰ λάβῃ, μικρὰ καὶ φαῦλα πράττων. Ὅσοι δὲ, μὴ συμβουλευόμενοι τὴν ἱστορίαν τῶν ἔθνων, καταγίνονται εἰς τὸ νὰ ἀποθησαυρίζωσι καὶ νὰ πονηρεύωσι τοὺς ἀρχομένους, καὶ φρονοῦσιν ὅτι δύναται νὰ ἐμπεδώσῃ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν ἐπὶ τῆς δυσπραγίας καὶ κακοδαιμονίας τοῦ λαοῦ, κακῶς φρονοῦν.

Οἱ λαοὶ φαίνονται κατ' ἀρχάς ὑπομένοντες τὰς ὕβρεις καὶ τοὺς προπηλακισμούς, φαίνονται ἀνεχόμενοι τὰς ἀδικίας· πλὴν λίαν εὐήθης νὰ χαρακτηρισθῇ τις δύνάται, ὅταν, ἐπαναπαυόμενος ἐπὶ τῇ φαινομένη καὶ ταύτῃ σιωπῇ, ἐξακολουθῇ ὀργιάζων καὶ ἀδικῶν. Οἱ λαοὶ ἐγκρύπτουν ἐνίοτε τὴν δυσπαρέσκεϊαν αὐτῶν, ἀλλ' ἐγγράττουσιν εἰς τὸ κατάστιχον τῆς καρδίας τὰ γινόμενα εἰς αὐτοὺς ἀδικήματα, ἅτινα διαφυλάττουσιν ὅπως ἀποτίσωσιν εἰς τοὺς δράστας ἐντόκως ἐν δέοντι καιρῷ.

Χαλεπὸν τῶντι τὸ κυβερνᾶν φρενοτρόπως καὶ τὸ ἀψηφεῖν τὴν μέλλουσαν νὰ ἐκραγῇ ὀργὴν τῶν ἀδικουμένων. Δεινότερος εἶνε ὁ κίνδυνος τοῦ ἐν ἡσυχίᾳ διατελοῦντος, ἀλλ' ὑποβράζοντος ὑποκώφως ἡφαιστείου ὄρους, ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ φοβερώς μηκωμένου, καθόσον τοῦ μὲν πρώτου δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ τις τὴν αἰφνιδίαν ἐκκρηξίν, ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου εὐκόλως νὰ ἐπιφυλαχθῇ δύναται.

Ἡ διοίκησις ἐνός κράτους ἀπαιτεῖ ἀρμονίαν, ὡς ἡ μουσικὴ, καὶ ἀναλογίαν, ὡς ἡ ἀρχιτεκτονικὴ. Οἱ δὲ διὰ δημοκοπιῶν καὶ

ἐγκλημάτων ἐπιζητοῦντες νὰ ὑψωθῶσιν, οὐδαμῶς τὴν ἀρμονίαν ταύτην νὰ διατηρήσωσι δύναται. Ἐπέρχεται ἐπομένως ἡ ἀνωμαλία εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς πολιτικῆς μηχανῆς, ἡ διοίκησις εἰς πᾶν αὐτῆς βῆμα προσκόπτει καὶ ἡ καταστροφὴ ἐπὶ τέλους προσιωιζέται ἀναπόφευκτος. Καὶ τὰ ἔθνη μὲν δὲν καταστρέφονται, πλὴν ἡ πρόοδος αὐτῶν παρακωλύεται οὐσιωδῶς.

Δὲν δυνάμεθα συνεπῶς νὰ θεωρήσωμεν εὐτυχῆ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἅτινα ἔτυχον κακῶν καὶ ἀσυνέτων ἡγεμόνων. Ἴσως, κατὰ μίαν ἀρχαίαν πρόληψιν, τὰ τοιαῦτα ἔθνη ἐκτίουσι τὴν ποινὴν τῶν ἀμαρτημάτων αὐτῶν, ὅπως ἐξαγνισθέντα βαίνωσι κατόπιν κανονικῶς καὶ εὐρύθμως εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ πρόοδον αὐτῶν. Καὶ τοῦτο κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν, ἀφοῦ ἡ ἐν πολλοῖς παρανομήσασα Γαλλία, ἀπαλλαγείσα τοῦ ἐφιάλτου αὐτῆς, ἀνορθοῦται ὁσημέραι καὶ κραταιοῦται.

Τὸν νῦν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας κ. Δημητριάδην, ἀναχωροῦντα ἐκ Κεφαλληνίας, προώδευσαν οἱ τὰ πρῶτα φέροντες, ἅπασι αἱ ἀρχαί, πάντες οἱ δήμαρχοι τοῦ Νομοῦ, ἡ ἐκλεκτοτέρη κοινωνία καὶ πλῆθος λαοῦ μετὰ δακρύων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ὅπως ἀποχαιρετίσωσι τὸν ἄνδρα, τὸν ἀληθῆ τοῦτον προστάτην τῶν καλῶν καὶ ἀρωγὸν τῶν ἀδικουμένων, ὅστις ἐπὶ τετραετίαν ὄλην ἐπιμόχθως εἰργάσατο ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ Νομοῦ, τῆς διασώσεως τῆς ἐγγωρλοῦ περιουσίας, τῆς εὐημερίας καὶ εὐδαιμονίας τῶν κατοίκων καὶ πλείστων καλῶν ἔργων, ὡς πατρὸς φιλόστοργος.

Ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Δήμου Κρανίων τῆς πρωτεύουσος τοῦ Νομοῦ, ὁ ἀξιότιμος δικηγόρος καὶ μάλλον πλειοψηφῶν σύμβουλος κ. Δ. Σπινιόλας ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ κ. Δημητριάδου προσεφώνησε τὰ ἑξῆς.

Ἀξιότιμε Κύριε!

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κρανίων δι' ἐμοῦ

σας αποχωρησάτε επί τη αναχωρήσει σας εκ Κεφαλληνίας.

Η φερων, τιμία και δραστηρία διαχειρίσασας ως Νομάρχου ενταύθα επί τετραετίαν, εγκραταίως εις ημάς μνήμην ανεξάλειπτον.

Η εγγύησις περιουσία, ην περιεσώσατε εκ της εντελούς καταστροφής, το νοσοκομείον, η λαμπρά καπέσκεις, εις ην ηγάγετε την οδοποιίαν, και εν γένει η περι τὰ καλὰ ἔργα εν τῷ τόπῳ ἐνδελεχῆς και πατρικῆς μερίμνης σας ἔπονται δι' ημάς δειγμάτα τοιαῦτα, ὅπως η Κεφαλληνία σὰς εὐγνωμονῆ δια παντός.

Σὰς χαίρομεν λοιπὸν ἐγκαρδίως και σὰς εὐχόμεθα ὑγίαν και εὐτυχίαν, ὅπως ἐπί μακρὸν χρόνον ἀπαλαύση η πατρίς τῶν εὐεργετημάτων τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν σας ὡς δημοσίου λειτουργού.

ΝΕΑ

Ο ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Γρίβας ἀνεχώρησε εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Λεπενούσ, διὰ νὰ παρερθεῖ εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια τοῦ πυρῆ. Ὅταν ἀρχίσῃ τὰς συζητήσεις η βουλὴ και ἦν ἐνάγκη νὰ παρουσιασθῆ εἰς αὐτὴν, θὰ ἔλθῃ ἀμέσως, και ἂς μὴ πεσοκάδωνται οἱ κῆρ ἀντιπολιτευόμενοι. Τ' ἀκούς κομπάρια βουλή;

Ζήτω ὁ πόλεμος! Ἀπερασίθη νὰ συστηθῆ και τὸ δεύτερον στρατόπεδον εἰς τὴν Λαμία και ἀκόμη και τρίτον εἰς τὴν Κόρινθο. Διὰ νὰ γείνουν δὲ ὅλα αὐτὰ ἀπερασίθη νὰ διπλασιασθῆ ὁ στρατός, δηλαδὴ εἰς τριπλασιαστικὴν χιλιάδας. Ἐσι ντε, τὸρα κχι, ποῖς λέγει ὄχι;

Ο στόλος μας διατάχθη νὰ ἐτοιμασθῆ διὰ μακρὸν ταξίδι και νὰ προμηθευθῆ τροφὰς και πολεμοφόδια διὰ ἓνα μῆνα. Για ποῦ, ἀν θέλῃ ὁ Θεός; Τί τρέχει; Νὰ σὰς τὸ ποῦμε; Ὅχι δὲν κάμει, διότι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο προδίδομε τὰ μυστικά τοῦ κράτους. Κάτι τρέχει ὁμως.

Τετέλεσται, ἀν ἡ Τουρκία δὲν θελήσῃ νὰ μὰς δώσῃ τὰ Γιάννενα, ὁ κ. Γρίβας και ὁ κ. Κουμουνδούρος ἀπερασίσαν νὰ τὸ βροντήζουνε. Καὶ αὐτὸς εἰνε ἓνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους λόγους ποῦ συγκαλέσθη η βουλὴ. Ἐμπρός και κουράγιο, διὰ νὰ δεῖξωμε πλέον, ὅτι δὲν εἴμεθα κοροῖδα.

Ἐπί τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου Ἀπόλλωνος ἐδιδάχθησαν τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τρίτης. Α'. ὁ Μοσχολμάγκας τῶν Παρισίων, Β'. Ἡ Καραβιδας και οἱ Ψαράδες, κομωδία και διωδία, ψαλεῖται ὑπὸ τῆς κ. Ἐλ. Χέλμη και Γ. Σαγανοπούλου, και Γ'. Ὁ Ἐραστις τῆς Σελήνης, κομωδία. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον ὑπεκρίθησαν ἐπιτυχῶς ἡ Ἐλ. Χέλμη, Σ. Ταβουλάρη και Λαζαρίδης. Εἰς τὸ δεύτερον ἐπίσης ἡ Χέλμη και Σαγανόπουλος καλῶς ἐψάλον. Εἰς δὲ τὸ τρίτον ἐπιδείξιως ὑπεκρίθησαν τὰ μέρη των οἱ κ. Δ. Ταβουλάρης, Ἐλ. Χέλμη, Λαζαρίδης και Βουλγαρίης. Χθὲς δὲ ἐδιδάχθη ὁ προαγγελθεῖς Ἀμφιτρών, περὶ οὗ προσεχῶς.

Ο διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς και βοθῆς ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ καθηγητοῦ κυρίου Γεωργίου Μακκᾶ Κυριακὸς Κυριακίδης, δόσης και τὰς παραστάσας αὐτοῦ ἐξετάσας, ἔλαβε τὴν ἀδείαν τοῦ μετῆρῃσθαι τὸν ἱατρὸν μὲ βαθμὸν λίαν καλῶς.

Ἐπίσης και ὁ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς και βοθῆς ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ καθηγητοῦ κυρίου Θεοδ. Ἀρστίου Παν. Ἀναγνωστόπουλος ἔλαβε τὴν ἀδείαν τοῦ μετῆρῃσθαι τὸν ἱατρὸν μὲ βαθμὸν λίαν καλῶς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Νὰ δὰ και ἓνα νόστιμο. Ἡ Ἀγγία ἐπρότεινε εἰς τὴν Τουρκία νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἀρήσῃ τὰ ἰωάννινα εἰς αὐτὴ, ἀλλ' ἡ Τουρκία δὲν ἐδέχθη, φοβουμένη μήπως ἀντὶ τῶν ἰωαννίνων ζητήσῃ ἡ Ἀγγλία νὰ μὰς δώσῃ τὴν Κρήτη, Σάμο, Ρόδο και τὴν μικρὰ Ἀσία. Ἄς νὰ μὴ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἐπιμένει. Ἡ τὰ Γιάννενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ θὰ πάρῃ ὁ διάβολος πέρα πέρα τὴν Τουρκία. Νέτα, σκέτα.

ΙΤΑΛΙΑ.

Πάσι κατὰ διαβόλου ὁ μισέλλην πρωθυπουργὸς Δεσπρέτης και ἦλθεν ὀφιλέλλην Καίρολη. Τὸρα κάμμιὰ ἀμφιβολία εἰς καὶ ἡ Ἰταλία θὰ μὰς ὑποστηρίξῃ μὲ τὰ σωτὰ τῆς.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Λέγει και ὑποστηρίζει τὴν Γαλλίαν. Τὰ Γιάννενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ καλὰ ξεπερδέματα. Τὴν εὐχαριστοῦμεν.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Και κχι και ὄχι. Καὶ θέλει και δὲν θέλει νὰ μὰς δοθῶν τὰ Γιάννενα. Κατὰ τὸν καιρὸ ποῦ θὰ ρυθίξῃ. Μὴ σώσῃ.

ΡΩΣΣΙΑ.

Ἀδηλα και κρύφια τὰ βουλευμάτα τῆς. Τί ποτε δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ κανεὶς. Τί ἔχει μέσα τῆς; δὲν ξερομεν, ἀλλὰ χωρὶς ἄλλο θὰ ἔχῃ τοὺς διαβόλους ποῦ θὰ τὴν πάρουν.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ο Σουλτάνος κοντεῖνε νὰ ἀπορασίση νὰ μὰς δώσῃ και τὰ Γιάννενα, ἀλλὰ περιμένει νὰ ἰδῆ, ἀν συμφωνοῦν εἰς τοῦτο ὅλαις ἢ δυνάμεις. Τί υἱὰς μέλει; ὅταν ἤμεῖς συμφωνοῦμεν νὰ μὰς τὰ δώσῃ και μὲ τὸ ζόρι και μὲ τὸ καλὸ και κακὸ;

ΕΓΓΡΑΦΑ

σχετικὰ τῇ ἐπανορθώσει τῶν ἑλλ. ὀρίων (Ἐκ τῆς ἀγγλικῆς Κυανῆς Βίβλου).

Ἄριθ. 1.

Οὐνδαμ τῷ Σαλιβουρῆ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1879.

Ἐπεσεκῆθη τὸν κ. Δεληγιάννην και τῷ εἶπον ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης προσφέρει τὰς

φιλικὰς αὐτῆς μεσολαβήσεις πρὸς εἰρηνοποίησιν τῶν ἐν Ἠπειρῷ και Θεσσαλίᾳ ταραχῶν, ὑπεσχυομένη καλὴν διοίκησιν. Ὁ κ. Δεληγιάννης μὲ ἡρώτησεν ἀν ἡ καλὴ διοίκησις σήμαινῃ ἐπαύρησιν ὀρίων. Τῷ ἐξήγησα ὅτι τοῦτο οὔτε τὸ ἐφικτόσθην κχι.

ΟΥΝΔΑΜ:

Ο Λαγιάρδος τῷ μαρκησιῷ Σαλιβουρῆ.

Ἐν Θεραπείῳ, τὴν 28 Ἀπριλίου 1879.

Ἐἶδον σήμερον τὴν μέγαν Βεζύρην, ὅστις μοὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τῷ ἐδήλωσα ὅτι οἱ Ἕλληες δὲν ἀξίξουσι τὸν κόπο, οὐδὲ δύνανται νὰ διαπράξωσι τι ἀφ' ἑαυτῶν. Ὁ Μ. Βεζύρης μοὶ εἶπε τότε εἶνε πρόθυμος νὰ πέμψῃ τούρκους ἀξιωματικούς πρὸς ἀνωτέραν ἐκγύμνασιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

ΛΑΓΥΑΡΔΟΣ.

Ο μαρκήσιος Σαλιβουρῆ τῷ Οὐνδαμ

Λονδίνον, τὴν 10 Μαΐου 1878.

Ἀγλωστον τῷ πρωθυπουργῷ τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις εἶνε πρόθυμος νὰ συνάψῃ μετ' αὐτῆς συμμαχίαν και νὰ ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν αὐτῆς ἐναντίον τοῦ πασαλαβισμοῦ, ἀρκεῖ ἡ Ἑλλάς νὰ παραδώσῃ τὰ δύο θωρηκτὰ πρὸς ἐπαύρησιν τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ὑποσχυομένη νὰ διορίσῃ ὅλους τοὺς ναυάρχους και πλοίαρχους τοῦ πολεμικοῦ τῆς ναυτικοῦ, ἀνθυπογυνομοσταθμάρχας, ὑποτελώνας και ἐπιστάτας ἄλλωκῶν. Νομίζω ὅτι εἶνε κατάλληλος ἡ εὐκαιρία νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὰς διαθέσεις τοῦ κ.Κουμουνδούρου.

ΣΑΛΙΒΟΥΡΗΣ.

Οὐνδαμ τῷ Λαγιάρδῳ.

Ἀθῆναι, 25 Μαΐου 1878.

Ο κ. Κουμουνδούρος μὲ ἐπισκεφθῆ και μοὶ ἐξήτησεν ἐπεξηγήσεις, ἀν ἡ τουρκία διὰ τῆς ὑπεσχυομένης καλῆς διοικήσεως, ἐννοεῖ νὰ παραχωρήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὴν Ἠπειροθεσσαλίαν.

Λαγιάρδος τῷ Οὐνδαμ.

Θεραπείας, τὴν 12 Ἰουνίου 1878.

Ο ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς τουρκίας εὐηρεσθήθη νὰ μοὶ ἀνακοινώσῃ ἐμπιστευτικῶς τὸ σχέδιον τῆς συνθήκης, ἐπὶ σχεδίῳ ἑλληνοτουρκικῆς συμμαχίας, μεταξύ τῶν ὀρίων τῆς ὁποίας εἶνε και ἡ διὰ τουρκικῶν στρατευμάτων ρρουρὰ τῶν Ἀθηνῶν και ἡ παραχώρησις τῆς Σύρου πρὸς σταθμὸν τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ἢ και ἡ ἐντελής αὐτῆς ἐκχώρησις ἀντὶ χελίων λιρῶν ἐράπαξ πληρωθησομένων. Βολιδοσκοπήσατε τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ ταῖς προτάσεσι ταύταις.

ΛΑΓΥΑΡΔΟΣ.

Οὐνδαμ τῷ μαρκησιῷ Σαλιβουρῆ.

Ἀθῆναι, τὴν 22 Ἰουλίου 1878.

Ο κ. Δεληγιάννης ἔλθων πρὸς ἐπίσκεψίν μου μοὶ ἔφερε και χάρτιν, ἐν ᾧ εἶχε χαράξει τὰ ὄρια, ἅτινα δύνανται ἡ Ἑλλάς νὰ δεχθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Κατὰ τὸ σχέδιον τὸ ἐν λόγῳ, ὁ κ. Δεληγιάννης περιλαμβάνει εἰς τὰ νέα ὄρια τῆς Ἑλλάδος ὀλόκληρον τὴν Ἠπειρον και Θεσσαλίαν. Ταυτόχρονος μὲ ἐπισκεφθῆ και ὁ κ. Κουμουνδούρος, ὅστις μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς προθύμως ἀναλαμβάνει και τὴν προστασίαν τῆς Θεσσαλονικῆς, ἐναντίον τῶν κατακτητικῶν σχεδίων τῆς Αὐστρίας. Ἐνταῦθα ἠγέρθη ἕρις με-

ταξῷ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ και τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ μὲν ἐπιμένοντος νὰ συμπληρωθῇ ἐν τοῖς νέοις ὀρίοις και τὸ Ἄγιον Ὁρος, τοῦ δὲ προτιμῶντος ἀντὶ τούτου τὴν παραχώρησιν ὀρίων τῶν νήσων τοῦ Αἰγίου Πελάγους. Τέλος ἀπεχώρησαν διαφωνοῦντες.

Σαλιβουρῆς τῷ Λαγιάρδῳ.

Λονδίνον, 12 Ἀπριλίου 1878.

Ἐδήλωσα εἰς τὸν γεννάδιον ἐπισκεφθέντα μὲ ὅτι καθ' ὅς ἔχω πληροφορίας ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου εἶνε πρόθυμος νὰ ἔλθῃ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβέρνησεως εἰς συνεννόησιν πρὸς διευθέτησιν τινὰ τῶν ὀρίων, παραχωροῦσα τὸν Δομοκὸν ἀντὶ τῆς Εὐβοίας.

ΣΑΛΙΒΟΥΡΗΣ.

Οὐνδαμ τῷ Λαγιάρδῳ.

Ἀθῆναι, 3 Μαρτίου 1878.

Ο κ. Κουμουνδούρος ἐπισκεφθείς με μοὶ ἐξέφρασε σφοδρὰ παράπονον, ὅτι οἱ Ἕλληες ἐπιτροποὶ ἀναζητοῦντες τοὺς Κοκκωτοὺς, κινδυνεύουν νὰ χαθῶσι.

ΟΥΝΔΑΜ.

Λαγιάρδος τῷ Οὐνδαμ.

Θεραπείας, 10 Δεκεμβρίου 1878.

Τοὺς Κοκκωτοὺς ἔγρασαν και οἱ Τούρκοι ἐπιτροποὶ, ἀντὶ τούτων ἐξελέγη τὸ Ἄννινον ὡς τόπος τῶν συνεντεύξεων. Φρόντισον νὰ μάθῃς παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβέρνησεως ποῦ κείται τὸ Ἄννινον, πρὸς διαφώτισιν τῶν Τούρκων ἐπιτροπῶν.

ΛΑΓΥΑΡΔΟΣ.

Μαρκήσιος Σαλιβουρῆς τῷ Οὐνδαμ.

Λονδίνον, 15 Δεκεμβρίου 1878.

Ἀγλωστον τῷ κ. Κουμουνδούρῳ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης σφοδρὰ λυπεῖται και ἀγανακτεῖ, ὅτι οἱ Ἕλληες ἐπιτροποὶ, καθὼς ἀπεκρυψαν τοὺς Κοκκωτοὺς, οὕτω νῦν ἀποκρύπτουσι και τὸ Ἄννινον.

Οὐνδαμ τῷ Σαλιβουρῆ.

Ἀθῆναι, τὴν 1 Ἰανουαρίου 1879.

Ο κ. Κουμουνδούρος ἐπισκεφθείς με σήμερον κατεπεσιόντως, μοὶ ἐξέφρασε σφοδρὰ παράπονον, ὅτι μὴ παραχωρησάσης τῆς Τουρκίας μέγχι τοῦδε τὴν Ἠπειροθεσσαλίαν, ἠναγκάσθη νὰ φανῆ και καταδειχθῆ ψεύστης πρὸς τὸν λαόν, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ὑποσχεθῆ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος, ὅτι μέχρι τῆς πρώτης Ἰανουαρίου ἡ Εὐρώπη ἦθελεν προσφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα μισθὸν τὰς νέας ἐπαρχίας. Ἀντιπροετήρησα αὐτῷ ὅτι τοῦτο εἶνε ἀληθές, ἀλλ' ὅτι οὗτος ἐλανθάσθη, διότι ἡ Εὐρώπη ἐνόει νὰ πράξῃ τοῦτο τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1880. Ὁ κ. Κουμουνδούρος ἐφάνη πύχαριστημένος ἐκ τῆς ἐξηγήσεώς μου, και ἀνεχώρησε ἐκφράζων μοὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του, και ὑπεσχυόμενος ὅτι ἔως τοῦ 1880 εὐχαρίστως δύνανται ν' ἀνακμήνῃ ἡ Ἑλλάς.

ΟΥΝΔΑΜ.

ΚΑΛΗΜΕΡΑ

Τῷ Λαῷ.

Ποῦτον και κατ' ἀρχὰς ἐν ἀρχῇ και ἄμα τῇ ἐνάρεξι, διὰ νὰ δύνασθε νὰ μὴ μ' ἐννοεῖτε οἱ ἀναγνώσταί μου και οἱ καλονάρχοι, πρέπει νὰ σὰς μάθω γράμματα, σκοντάγματα, τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα.

Ἀρχίζω ἀμέσως τὰ μαθήματα και σορίσματα, και σὰς ὑπόσχομαι νὰ σὰς καταστήσω και σὰς κάμω μὲ τὸ ἓνα δύο τρία φωστήρας και ψυψίφρας ἡρὰς τῆρας ὄλους μ' ὄλους σ' ὄλους φόλους, χαλῶλους.

Μάθημα και πάθημα πρῶτον ἐν τοῖς πρώτοις.

Αὐτὸ, — Τοῦτο ὄδω, τὸ βλέπετε: — λέγεται, ἄλφα, και τοῦτο τὸ ἄλλο, — Τὰ παρὰ κάτω, ἐδῶ, — λέγεται Ὡμέγα. — Μέγας εἰ, Κύριε, και θαυμασὰ τὰ ἔργα σου. — Ὅταν γνωρίζητε αὐτὰ τὰ δύο, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρίζητε και τὸ τρίτον, διότι αὐτὰ τὰ δύο εἶνε τὸ θεοούσιον τῆς τριάδος και τὸ τέλος τοῦ πράγματος.

Μάθημα δεύτερον, ἐρχόμενον μετὰ τὸ δεύτερον.

— Ὅταν τὸ ἄλφα και τὸ Ὡμέγα, τὰ δύο, ἦνε καλὰ, και τὸ τρίτον εἶνε καλόν. Καὶ ὅταν τὸ κακὸν ἦνε κακόν, και τὸ καλόν εἶνε κακόν. Τί τὰ θέλετε τὰ περισσότερα.

Μάθημα τρίτον. — Καὶ πᾶν πρᾶγμα ἔχει τὴν ἀρχὴν και τὸ τέλος. Καὶ ἀρχὴ μὲν λέγεται ἡ λειτουργοῦσα κεραλή, τέλος δὲ τὸ τέλος, διὰ τὸ τέλος, τὸ ὁποῖον πληροῖ. Ψεύματα;

Ἐπελείωσαν τὰ μαθήματα. Κοντὸς ψαλμὸς μακρὸν εὐαγγέλιον.

Τώρα ἠμπορεῖτε νὰ λέγητε πρὸς πάντα και πρὸς πᾶσαν ἐλευθέρως.

Εἶσαι ἀρχὴ καλή; Εἴμεθα και ἡμεῖς καλὸν τέλος. Εἶσαι κακὴ; Εἴμεθα και ἡμεῖς κακοί, ψυψοσύνη του δῖο κιβδηλοῦς ὄρκους διὰ νὰ καταβροχθίσῃ μίαν οἰκίαν εἰς ὄδον Ἀγίου Ἀνδρέου, ἀξίας δραχμῶν 40,000 και τὰ δωδεκαεταῖα εἰσοδήματα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν 25,000 τὸ ὅλον δραχμὰς 65,000, μὲ μόνον τὸ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν τράπεζαν χρέος μου ἐκ δραχμῶν 11326 και 54/10 ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀπὸ 5 88βρίου 1869 ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Δ. Δαμιανόν, και τοῦ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1871 πρακτικοῦ ὀρκοδοσίας ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις Ἐρετῶν ἔδωκεν και τότε ὄρκον ἐπὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας, αὐτὸν χρέματα δὲν ἔδωκεν εἰς τὸν Δαμιανόν.

Ὁ Θεοράνης ὤμωσ ὡς ἐκ τῆς ψευδορκίας του δὲν ἀρκεῖ ὅτι καταβροχθίζει μίαν τοιαύτην μεγάλην ἀξίας οἰκίαν, ἀλλ' οὗτος πρὸς ἐκδίκησιν και ἰκανοποίησιν διὰ τὸ σέβας και τὴν τιμὴν του, ἐκατήγγειλον τὸν Δαμιανόν ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουνίου ε. ε. ἐντύπου ἐξῆυρινον αὐτὸν δικασθεὶς δὲ τὴν 21 Ἰουνίου ε. ε. ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν ἠθώθη, εἰς δὲ τὸν Θεοράνην ἀπεδείχθησαν κατὰ τὴν συζήτησιν, ὡσαῦται ἀσχημίαι ὅπως ἀνάρμοσταὶ τοῦ ἐπαγγέλματος του. Ὡστε ἡ δίκη αὐτῆ ἔκαμε μέγαν κρότον εἰς το πλημμελειοδικεῖον ἐνώπιον πληθους ἀκρατῶν, και εἰς τὴν πόλιν μας.

Ἄκουη δὴ μαθήματα Ἄν λάβητε, βλασφήματα.

ΚΑΛΗΣΠΕΡΑ

Τοῖς ἐν τοῖς πράγμασι.

Κάτω και κεραλή. Κάτω και ἡ καλή.

Κάτω ὅλα τὰ πράγματα.

Ἐὰν δὲν καθήσῃτε ὄλοι κάτω, εἶνε ἀδύνατον ν' ἀκούσθητε τῆς φωνῆν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποῖου εἶμαι. . . ἡ τρουμπέτα!

Τουροῦ. . . τουροῦ. . . τουτουουζ!

Ἐκαταλάβετε τί λέγουσι μεθερμηνευόμενα αὐτὰ τὰ τουροτουτοῦ. τούτου, τῆς τρουμπέτας τοῦ ἀνθρώπου;

Σὰς ζητεῖ ὁ ἀνθρώπος δι' ἐμοῦ τῆς τρουμπέτας του, μίαν ἀπὸ τὰς ἐσπέρας τοῦ βίου σας, — μίαν ἐσπέραν καλήν αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον.

Αἶ, τί λέγετε; τῷ τὴν δίδετε μὲ τὸ καλὸ, ἢ θέλετε νὰ τὴν πάρῃ ἀργότερα μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι, τὸ ὁποῖον τὸ τροχίζει τόσοσ καιρόν και καρτερεῖ τὴν ὥραν και τὴν στιγμὴν, μὲνων μὲ μόνην τὴν στολὴν τὴν λευκὴν.

Αὐτὸ σὰς ζητεῖ σήμερον. Αὐριον. . . τουροῦ. . . τουροῦ. . . τουτουζ. . . ουζ.

Αὐριον, ἀπὸ τῷ δώσπετε αὐτὸ, περὶ οὗ δὲν ἀμφιβάλλει ποσὸς, θὰ σὰς ζητήσῃ ἐντὸς τῶν 12 ὥρῶν τῆς μιᾶς αὐτῆς καλῆς ἐσπέρας — σάν τι νομίζετε; θὰ σὰς ζητήσῃ τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διὰ νὰ τὰς στέψῃ και τὰς θέσῃ ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ναοῦ τῆς κυριαρχίας του, ὡς δείγμα τῆς πρὸς ὑμᾶς μεγάλης αὐτοῦ εὐγνωμοσύνης.

Ἦκούσατε. Τί λοιπὸν ἀποκρίνεσθε; — Καλησπέρα τῆς ἀρεντιᾶς σας. — Τουροῦ. . . τουροῦ. . . τουροτουτουουζ. σουζ. Σάλπισμα πρὸς ὄλους. — Καλησπέρα τῆς ἀρεντιᾶς σας!

ΦΩΣΦΟΡΟΣ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΠΑΤΡΑΙ, τὴν 29 Ἰουνίου 1879.

Συμπολιταί!

Ὁ Θεοράνης Δ. Μιχαλόπουλος ὁ και πνευματικὸς, οὔτε Θεὸν φοβούμενος, οὔτε Ἰερὰν Σύνοδον σεβόμενος, και οὔτε ἀνθρώπους και κοινωvιαν αἰσθανόμενος, διότι ὡς φαίνεται δὲν εἶνε ἄλλο μέτρον τῆς ζωῆς του, προήλθεν θαρραλέως τὴν 18 Ἰουνίου ε. ε. ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις Ἐρετῶν συσσωρευμένων δὲ και πλήθος ὄχλου ἀπεράσισε και ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς του και τῆς ἰδίας του ἠμολογίας ἐνώπιον ἀξιωτῆμων πολιτῶν και ἐν γνώσει τῆς Ἰερᾶς Συνόδου ὡς και τῆς νέας λεγομένης ἐνταῦθα ἀρχιεπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. — Σώπα, κυρά μάννα, σώπα. Πέθανε ή μεγάλη ιδέα, ύπεμονή. "Αν περνά από τὸ χέρι μας τώρα, θά προσπαθήσωμε νά τήν ξαναζωντανέψωμε. Νά, δέν βλέπεις πού ἐπροσκάλεσα τήν βουλή; Τί μπορῶ νά σοῦ κάμω χωρίς τὸ θέλημά της. Σώπα, καί κάτι θά κάνωμε!

Τὰ κομματικά μας μὴ ρητάς. Ἐξέσπασαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὁ Κονδάνης ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μετὰ τὸ φλογερὸν τοῦ ἀρθροῦ τῆς «Ἀργολίδος», καὶ ὁ Ἀλεκτροπόδας ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν «Ἀνεξαρτησίαν», ὅστις φουσκώνει εἰς τὸ καρροτσάκη τοῦ κασιδιοεμίση μετὰ τὰ κρατινὰ βούχα, διότι δέν φαίνονται ἡ ἀρίδες του. Λοιπὸν καὶ τοῦ χρόνου, καρροτσάκη Ἀλεκτροπόδα.

Ἄ, ναί, ἀληθινὰ εἰς αὐτὴ τὴν φοβερὴ τῶν κομματικῶν μας μάχην μόνον ὁ Λεῖμονῆς Ἀνάργυρος εἶνε οὐδέτερος, διότι γράφει καὶ εἰς τὰς δύο ἐφημερίδας τὰ διάφορα.

Ἄμ δὲν μοῦ δείξαν προχθές τοῦ Ἀντζουλῆ τὴν πλάτη; ἔτσι ἐπρεπε νά κάμουν καὶ τὴν τοῦ Λασκαράκου τοῦ Σιτζῆ-Μυῖλα, τοῦ Μιστρονικήτα μετὰ κάμμιὰ ῥετσινιά διὰ νά πάσῃ πλέον ἡ φλυαρία του, ὡς νά διηγηθῆ τι ὁ Σκόρδης περὶ ὑπηρεσιῶν, ὁ Λασκαράκης περὶ ἀγοράσεων ἐγγράφων, ὁ Σιτζῆς περὶ κυνηγίου καὶ ὅτι πίνει ὁ Γρηγ. Δημήτρ. ὡς ὑπογράφεται, ἕνα γαλόνι μαστίχα. Κατόπι ἄλλα πολλὰ καὶ ποικίλα.

ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΑ.

Ὁ Λεγάταρος τοῦ Μαχμουδιῆ ἔχει συλλογὴν ποιημάτων, τὰ ὅποια θά τὰ δώσῃ νὰ τὰ τυπώσουν, μετὰ αὐτὰ ἡμποροῦν νὰ θεραπευθοῦν ὅσοι πάσχουν ἀπὸ δυσκοιλιότητα.

**

Ἐκεῖ στὸ Ἀταρίνι εἶνε ἕνας καπνοπώλης γεννάτος· αὐτὸς ὁ ἐρίφης ἐπέτεθη κατ' ἐνός ὑπαλλήλου του. . . ἅμα ὁμοῦ ποῦ τὸ ἔμαθαν μερικοὶ, τὸν ἔπιασαν καὶ τοῦ ἔδωσαν ἕνα σουλτάν μερεμέτι, ποῦ ἤτανε ὅλο ἴδιό του, σὰν σοῦ ξαναρέσῃ, κύρ καπνοουλᾶ, κάμε καὶ ἄλλη ἀπόπειρα.

Ὁ Ἰωάννης. . . . ποῦ εἶναι μαγαζινιέρης, νά μὴν πειράξῃ τοὺς ἄλλους συναδέλφους του, διότι θά φύγῃ νύκτα ἀπὸ τὸν Μαχμουδιῆ.

Πρὸ καιροῦ ἤνοιξα τὸ Ξενοδοχεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Μαχμουδιῆ, εἰς τὴν ὁποῖον οἱ εἰσερχόμενοι δύνανται νὰ εὗρωσι ἀπρόθυμον ὑπηρεσίαν, ἀκαθαρίαν, ταχίαν ὀκνότητα, πλήρη ἀταξίαν, δέχομαι καὶ πιστώσεις διὰ μῆνας πολλοὺς, μέχρις ὅτου ἔχουν χρήματα νὰ με πληρώσουν.

Τὸ ξενοδοχεῖόν μου κεῖται ἐν τῇ ὁδῷ Μαχμουδιῆ ἀπέναντι τῆς κατῆς ὀκέλας.

Μένω δλωὸς ἀπρόθυμος διὰ κάθε παραγγελίαν.

Ι. ΜΠΑΞΕΒΑΝΟΓΛΟΥΣ.